

Sygn. akt II Ca 198/13

POSTANOWIENIE

Dnia 14 maja 2013 r.

Sąd Okręgowy w Świdnicy, II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Barbara Nowicka

Sędziowie: SO Alicja Chrzan

SO Aleksandra Żurawska

Protokolant: Violetta Drohomirecka

po rozpoznaniu w dniu 30 kwietnia 2013 r. w Świdnicy

na rozprawie

sprawy z wniosku **H. W. i A. N.**

przy uczestnictwie **(...) SA w K.**

o ustanowienie służebności przesyłu

na skutek apelacji wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 4 grudnia 2012 r., sygn. akt I Ns 517/12

p o s t a n a w i a:

oddalić apelację.

Sygn. akt II Ca 198/13

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem z dnia 4 grudnia 2012r. Sąd Rejonowy

w Świdnicy oddalił wniosek H. W. i A. N. w sprawie przy uczestnictwie (...) SA w K. o ustanowienie służebności przesyłu. Z ustaleń Sądu Rejonowego wynika, że nieruchomość gruntowa zabudowana obejmująca działkę nr (...) o pow. 0,3900 ha położona w W. stanowi współwłasność wnioskodawców H. W. i jej córki A. N.. H. W. przedmiotową działkę otrzymała w darowiźnie od swojej matki w 1988 r., a następnie w 2005 r. przeniosła połowę udziału w tej nieruchomości na rzecz swojej córki A. N.. Sporna nieruchomość zabudowana jest budynkiem mieszkalnym, budynkiem gospodarczym i stodołą. Dla nieruchomości tej prowadzona jest księga wieczysta o numerze (...) w Sądzie Rejonowym w Świdnicy.

Nad działką nr (...) przebiega napowietrzna linia energetyczna wysokiego napięcia (...). Słupy podtrzymujące tę linię znajdują się poza działką wnioskodawców. Za pośrednictwem tej linii zasilani są odbiorcy komunalni i przemysłowi. Linia ta została wybudowana w latach 60-tych, przez poprzednika prawnego uczestnika, tj. przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) i była remontowana w latach 70-tych, a następnie 80-tych kiedy budowano stację R- Ś. zasilającą miasto Ś.. Na działce wnioskodawców nie są położone słupy podtrzymujące tę linię. Raz w roku linia ta jest

poddawana oględzinom i kontroli przy czym, aby dokonać oględzin przewodów pracownicy uczestnika nie wchodzi na sporną działkę, tylko dokonują ich obserwacji z pewnej odległości przy pomocy lornetki. Natomiast raz na kilka lat pracownicy uczestnika przycinają co jakiś czas drzewa, co odbywa się na koszt uczestnika.

Przedmiotowa linia (...) to linia relacji stacja Ś. do stacji Ś., zaś linia(...)przebiega od stacji Ś. do stacji B. i zasila 40% miasta Ś. i okolic oraz całe miasto B. i część miasta D..

Do dnia 20 lipca 1993 r. posiadaczem spornej linii było przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w W., który z w/w datą uległ przekształceniu w spółkę prawa handlowego Zakład (...) S.A., której założycielem był Skarb Państwa. Następnie w dniu

30 kwietnia 2004 r. nastąpiło połączenie Zakładu (...) S.A. z Zakładem (...) S.A., który następnie zmienił nazwę na (...) S.A., zaś od 30 grudnia 2008 r. na (...) S.A, a od 1 września 2011 r. uczestnik nosi nazwę (...) S.A. i wstąpił- jako spółka przejmująca- we wszystkie prawa i obowiązki Zakładu (...) S.A. na mocy art. 494 § 1 KSH.

Przy takich ustaleniach faktycznych Sąd Rejonowy oddalił wniosek uznając, że uczestnik postępowania nabył służebność przesyłu przez zasiedzenie.

Zdaniem Sądu nie ulega wątpliwości, w oparciu o zebrane w sprawie wyżej dowody dotyczące przekształceń podmiotowych uczestnika, iż (...) S.A. w K. Oddział w W. jest następcą prawnym pierwotnego posiadacza opisaney służebności, którym było przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w W.. Zgodnie z przepisem art. 352 § 1 kc kto faktycznie korzysta z cudzej nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności, jest posiadaczem służebności. Do posiadania służebności stosuje się odpowiednio przepisy o posiadaniu rzeczy, czyli art. 336-341 kc. Rozstrzygając o niezasadności przedmiotowego wniosku o ustanowienie służebności przesyłu Sąd miał na względzie przede wszystkim orzecznictwo Sądu Najwyższego w przedmiocie samoistnego posiadania nieruchomości przez przedsiębiorstwa państwowe.

W uzasadnieniu postanowienia SN z 12 stycznia 2012 r., IV CSK 183/11 (nietezowane) Sąd Najwyższy wskazał, że już w wyroku (w składzie 7 sędziów) z 15.01.2009 r., I CSK 333/07 stwierdzono, że zasada jednolitego funduszu własności państwowej nie oznaczała, że przedsiębiorstwo państwowe nie mogło wystąpić z roszczeniem na podstawie art. 231 § 1 kc w stosunku do nieruchomości znajdujących się w jego władztwie. Wskazano również, że w swoim orzecznictwie Sąd Najwyższy przyjmował zgodnie, że wprawdzie ze względu na tę zasadę państwowa osoba prawna nie mogła przedstawić Skarbowi Państwa jakichkolwiek własnych uprawnień, jednakże w stosunkach z osobami trzecimi miała pozycję taką jak właściciel, w konsekwencji czego wszelkie roszczenia, jakie powstały ze względu na składniki mienia państwowego pozostające w zarządzie państwowej osoby prawnej, realizowała w imieniu własnym ta osoba (uchwała składu 7 sędziów z 16 października 1961 r., I Co 20-61, OSN 1962, nr II, poz. 41; postanowienie z 14 czerwca 1963 r., I CR 336/63, OSNCP 1964, nr 11, poz. 223; uchwała z 27 czerwca 1984 r., III CZP 28/28, OSNCP 1985, nr 1, poz. 11). W swoich rozważaniach do w/w postanowienia z 12 stycznia 2012 r., Sąd Najwyższy stwierdził, że o ile w relacjach wewnętrznych między Skarbem Państwa a państwową osobą prawną posiadaczem samoistnym nieruchomości państwowej było zawsze państwo, o tyle z punktu widzenia relacji zewnętrznych przedsiębiorstwo państwowe, które władało oddaną mu w zarząd nieruchomością, powinno być uznawane za posiadacza samoistnego nieruchomości niezależnie od tego, czy była to nieruchomość państwowa. Nadto zdaniem Sądu Najwyższego, wyrażony wyżej pogląd można tym bardziej odnieść do posiadania w zakresie służebności przesyłu. Sąd Najwyższy w postanowieniu z 17 grudnia 2008 r., I CZK 171/08 (OSNC 2010, nr 1, poz. 15), wyraził pogląd wedle którego nie ma żadnych podstaw do przyjęcia, że posiadanie służebności przesyłowej przez przedsiębiorstwa państwowe przed dniem wejścia w życie ustawy nowelizującej kodeks cywilny z 1989 r. nie było posiadaniem w rozumieniu art. 352 § 1 kc i nie mogło prowadzić do zasiedzenia. Jak wskazał SN, w orzecznictwie tego Sądu nie budziła wątpliwości dopuszczalność nabycia w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu w art. 305¹-305⁴ kc (wyrok SN z 11 marca 2005 r., II CK 489/04; postanowienie SN z 4 października 2006 r., II CSK 119/06, Mon. Praw., nr 21; uchwała SN z 7 października 2008 r., III CZP 89/08/.

Z przytoczonego wyżej orzecznictwa Sądu Najwyższego, w tym najnowszego stanowiska tego Sądu w przedmiocie zasiedzenia służebności przesyłu wynika, że przedsiębiorstwo państwowe było samoistnym posiadaczem nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności przesyłu (art. 352 kc) i następca prawny tegoż przedsiębiorstwa może zaliczyć okres tego posiadania potrzebny do nabycia służebności przez zasiedzenie.

Z postanowienia SN z 9 lutego 2012 r., III CZP 93/11, wynika, że osoba prawna, która przed dniem 1 lutego 1989 r. miała status państwowej osoby prawnej i nie mogła nabyć (też w wyniku zasiedzenia) własności nieruchomości Skarbu Państwa, może do okresu samoistnego posiadania wykonywanego po tej dacie zaliczyć okres posiadania Skarbu Państwa przed dniem 1 lutego 1989 r., jeżeli w tym czasie nastąpiło przeniesienie posiadania. Nadto w uzasadnieniu postanowienia z 28 marca 2012 r., V CZK 181/11 Sąd Najwyższy stwierdził, że art. 292 kc samodzielnie określa charakter posiadania służebności gruntowej jako przesłanki nabycia jej przez zasiedzenie. Przesłanką tą jest posiadanie służebności polegające na korzystaniu z trwałego i widocznego urządzenia znajdującego się na cudzej nieruchomości w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność. W swoim wcześniejszym orzecznictwie, np. post. z 6 lipca 2011 r., I CSK 157/11, Sąd Najwyższy przyjął, że dla nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu nie jest niezbędne, by widoczne elementy trwałego urządzenia, będące przedmiotem korzystania przez przedsiębiorcę przesyłowego znajdowały się na nieruchomości, którą obciążać ma ta służebność. Do takich właśnie urządzeń trwałych należy opisana wyżej linia energetyczna napowietrzna przebiegająca nad działką stanowiącą współwłasność wnioskodawców.

Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem Sądu I instancji, należy uznać, że uczestnik nabył opisaną wyżej służebność przesyłu przez zasiedzenie, przy czym początek biegu zasiedzenia należy liczyć od 1961 r. kiedy to linia energetyczna została wybudowana i przyjęta do eksploatacji, jednakże, wbrew pogładowi uczestnika, należy uznać, że jego poprzednicy prawni byli posiadaczami w złej wierze, gdyż linia ta została umieszczona bez uprzedniego wywłaszczenia lub zawarcia z właścicielami działki umowy korzystania z nieruchomości. W rezultacie tego, termin do zasiedzenia wskazanej służebności przesyłu zgodnie z art. 172 § 2 kc w zw. z art. 176 kc wynosi 30 lat. Sąd nie podzielił poglądu wnioskodawczyni, wedle którego do zasiedzenia nie doszło, bowiem zgodnie z art. 121 pkt. 4 kc bieg zasiedzenia uległ zawieszeniu z uwagi na to, że nie miały możliwości dochodzić swoich roszczeń przed Sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw danego rodzaju. Przywołane przez wnioskodawczynię orzeczenie SN z 13 grudnia 2001 r. (IV CKN 165/01) nie jest adekwatne do ustalonego w tej sprawie stanu faktycznego albowiem jeśli nawet uznać, idąc pomyśli w/w orzeczenia SN, że siłą wyższą prowadzącą do zasiedzenia biegu terminu zasiedzenia była sprzeczna z prawem powszechna praktyka organów administracji uniemożliwiająca realizację przez uprawnionego dochodzenia swoich praw, to nie można w żadnym stopniu odnieść tej „niemożności” do sądów. Tak więc wnioskodawczynię mogły skierować do Sądu stosowne roszczenia, których skutkiem byłoby przerwanie biegu terminu zasiedzenia, czego jednak nigdy nie uczyniły.

W apelacji od powyższego postanowienia wnioskodawczynię zarzuciły mu:

- 1) obrazę przepisów prawa materialnego – art. 292 kc w zw. z art. 305¹ kc polegającą na jego błędnej wykładni i zastosowaniu do stanu faktycznego sprawy, które miało wpływ na treść zaskarżonego orzeczenia przez przyjęcie, że uczestnik nabył przez zasiedzenie służebność przesyłu na ich nieruchomości w przeciągu 30 lat licząc od 1961r.; przepisów ustawy z dnia 29 września 1990r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości oraz przepisów określających ustrój majątkowy państwowych osób prawnych polegającą na ich błędnej wykładni i zastosowaniu do stanu faktycznego sprawy przez przyjęcie, że uczestnik nabył służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu w 1991r. pomimo, że dopóki uwłaszczenie nie nastąpiło, państwowe osoby prawne nie miały samodzielnych praw do składników mienia państwowego, którym dotychczas jedynie zarządzały;
- 2) obrazę przepisów prawa procesowego – art. 233§1 kpc polegającą na dokonaniu przez Sąd I instancji dowolnej a nie swobodnej oceny materiału dowodowego poprzez uznanie, że uczestnikowi postępowania przysługiwał tytuł własności do urządzeń przesyłowych znajdujących się na ich nieruchomości, podczas gdy uczestnik tego nie wykazał.

Wskazując na powyższe zarzuty wnioskodawczyni domagały się uchylenia zaskarżonego postanowienia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

Sąd Okręgowy rozpoznając apelację oparł się na ustaleniach faktycznych Sądu Rejonowego uzasadnionych zebranych w sprawie materiałem dowodowym i zważył co następuje:

Apelacja podlegała oddaleniu, a jej zarzuty i wnioski nie zdołały podważyć słuszności zaskarżonego postanowienia.

Nietrafne są zarzuty skarżących dotyczące wadliwej subsumcji przepisów art. 292 kc w zw. z art. 305¹ kc do ustalonego w sprawie stanu faktycznego, poprzez przyjęcie, że uczestnik postępowania nabył przez zasiedzenie nie tyle służebność przesyłu, bo ta została wprowadzona do kodeksu cywilnego z dniem 3 sierpnia 2008r. lecz służebność gruntową o treści odpowiadającej służebności przesyłu.

Ścisłej rzecz biorąc, w okolicznościach rozpoznawanej sprawy należy przyjąć, że poprzednik prawny uczestnika postępowania Skarb Państwa nabył w drodze zasiedzenia służebność odpowiadającą treści służebności przesyłu, po czym nastąpiło przeniesienie posiadania tej służebności na poprzedników prawnych (...) SA

w K. i ostatecznie na niego, przez co brak jest przesłanek dla ustanowienia służebności przesyłu zgodnie z wnioskiem skarżących.

Jak wynika z niewadliwych ustaleń Sądu Rejonowego, napowietrzna linia energetyczna wysokiego napięcia(...) została wybudowana w latach 60-tych XX wieku poprzez poprzednika prawnego uczestnika przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w W..

W dniu 2 czerwca 1961r. dokonano wstępnego odbioru linii (...) Ś.-P. i w tym dniu sporządzono protokół przyjęcia do eksploatacji wstępnej tej linii, zaś 23 grudnia 1965r. sporządzono protokół odbioru końcowego linii (...) odgałęzienia do stacji Ś. i protokół przyjęcia do eksploatacji wstępnej tego odgałęzienia

Należy zatem przyjąć, że bieg terminu do zasiedzenia służebności dla urządzeń linii energetycznej posadowionych na działce wnioskodawczyni rozpoczął się najpóźniej z dniem 23 grudnia 1965r.

Według obowiązującej wówczas regulacji ustawy z 23 kwietnia 1964r. Kodeks cywilny (Dz. U. nr 16 poz. 93) dotyczącej zasiedzenia nieruchomości, posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywał własność, jeżeli posiadał nieruchomość nieprzerwanie od lat dziesięciu jako posiadacz samoistny, chyba, że uzyskał posiadanie w złej wierze, natomiast po upływie dwudziestu lat posiadacz nieruchomości

w złej wierze nabywał jej własność (art. 172§1 i 2 kc) w brzmieniu sprzed nowelizacji ustawą z 28 lipca 1990 o zmianie ustawy – Kodeks cywilny Dz. U. nr 55 poz. 321).

Stosownie do art. 292 kc przepisy o nabyciu własności nieruchomości przez zasiedzenie stosuje się odpowiednio do nabycia służebności gruntowej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego jest utrwalony pogląd co do dopuszczalności nabycia w drodze zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa przesyłowego przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu w art. 305¹ - 305⁴ kc (postanowienie SN z 10 lipca 2008r. III CSK 73/08, Lex nr 461735; uchwała SN z 7 października 2008r. III CZP 89/08, Lex nr 458125, uchwała SN z 22 maja 2013r. III CZP 18/13).

Przesłanką nabycia przez zasiedzenie służebności gruntowej jest posiadanie służebności polegające na korzystaniu z trwałego

i widocznego urządzenia znajdującego się na cudzej nieruchomości

w takim zakresie i w taki sposób, w jaki czyniłaby to osoba, której przysługuje służebność.

Jednakże dla nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu nie jest niezbędne, by widoczne elementy trwałego urządzenia, będące przedmiotem korzystania przez przedsiębiorcę przesyłowego znajdowały się na nieruchomości, którą obciążać ma ta służebność (vide: postanowienie SN z 6 lipca 2011r. I CSK 157/11, Lex nr 1050400; postanowienie SN z 26 lipca 2012r. II CSK 752/11, Lex nr 1218185). Taka sytuacja zachodzi w rozpoznawanej sprawie, w której uczestnik postępowania i jego poprzednicy prawni korzystali z nieruchomości wnioskodawczynie w zakresie odpowiadającym służebności przesyłu, aczkolwiek na powierzchni nieruchomości nie ma trwałych i widocznych urządzeń energetycznych a jedynie przebiegają nad nią napowietrzne linie wysokiego napięcia.

Nie ulega wątpliwości, że przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w W. korzystało z nieruchomości wnioskodawczynie w zakresie związanym z działalnością tego przedsiębiorstwa nieprzerwanie przez okres dwudziestu lat od 23 grudnia 1965r do 23 grudnia 1985r. kiedy to doszło do zasiedzenia służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu, lecz nie na rzecz tego przedsiębiorstwa ale na rzecz Skarbu Państwa, co wynika z charakteru tzw. jednolitej własności państwowej według przepisów obowiązujących przed dniem 1 lutego 1989r. Obowiązujący do chwili wejścia w życie ustawy z dnia 31 stycznia 1989 nowelizującej kodeks cywilny (Dz. U. nr 3 poz. 11) przepis art. 128 kc przewidywał, że własność państwowa przysługuje niepodzielnie Skarbowi Państwa (państwu) a państwowe osoby prawne w granicach swej zdolności prawnej, wykonują w imieniu własnym względem zarządzanych przez nie części mienia ogólnonarodowego uprawnienia płynące z własności państwowej. Przedsiębiorstwa państwowe wykonywały zatem jedynie zarząd mieniem państwowym, w imieniu własnym, ale na rzecz Skarbu Państwa. Wszelkie prawa mogły nabywać jedynie na własność Skarbu Państwa, a nie na swoją rzecz. Powyższe zasady odnosiły się także do posiadania, jeżeli wykonywane było przez przedsiębiorstwo państwowe. Posiadanie stanowiło wówczas składnik mienia państwowego a posiadaczem był Skarb Państwa, chociaż na zewnątrz jako posiadacz występowała osoba prawna zarządzająca tym mieniem.

W konsekwencji upływu okresu zasiedzenia własność lub inne prawo rzeczowe nabywał Skarb Państwa, tym samym korzystanie

z nieruchomości oraz ze służebności gruntowych przez przedsiębiorstwo państwowe następowało zawsze na rzecz Skarbu Państwa.

Taka wykładnia art. 128 kc jest ugruntowana zarówno w doktrynie jak

i judykaturze Sądu Najwyższego (vide: postanowienie SN z 11 lutego 2011r. I CSK 288/10, Lex nr 798230; uchwała SN z 22 października 2009,

III CZP 70/09 OSNC 2010/5/64; postanowienie SN z 18 maja 2007,

I CSK 64/07, Lex nr 286763).

Z dokumentów przedłożonych w sprawie przez uczestnika postępowania wynika, że jego poprzednik prawny przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) w celu wkroczenia na nieruchomość wnioskodawczyni i budowy napowietrznej linii energetycznej legitymowało się decyzją administracyjną a nie umową cywilnoprawną z ówczesnym właścicielem nieruchomości, a więc nie miało uprawnienia do ingerowania w sferę własności tej nieruchomości dla bieżącego utrzymania urządzeń przesyłowych. Korzystało zatem

z nieruchomości w granicach jakie przysługują posiadaczowi służebności będąc w złej wierze, tym samym zasiedziało służebność po upływie dwudziestu lat od rozpoczęcia korzystania z linii napowietrznej wysokiego napięcia tj. 23 grudnia 1985r.

Zarzuty apelujących dotyczące naruszenia prawa materialnego są więc o tyle uzasadnione o ile kwestionują stanowisko Sądu Rejonowego, że uczestnik postępowania nabył służebność przesyłu po upływie trzydziestu lat licząc do 1961r., przy czym nie wskazał nawet daty zasiedzenia służebności.

Jednakże pomimo tak wadliwego obliczenia terminu zasiedzenia służebności rozstrzygnięcie Sądu I instancji odpowiada prawu, skoro faktycznie doszło do zasiedzenia nawet wcześniej niż to ustalił ten Sąd, na rzecz poprzednika prawnego uczestnika postępowania.

Ma też rację autor apelacji, iż w przypadku gdyby przyjąć, że do zasiedzenia służebności doszło dopiero w 1991r. to przedsiębiorstwo państwowe po 1 lutego 1989r. zanim nie doszło do jego uwłaszczenia nie miało samodzielnych praw do składników mienia państwowego, którym dotychczas zarządzało.

Problem praw państwowych osób prawnych do mienia Skarbu Państwa oddanego tym osobom do korzystania ustawodawca uregulował dopiero ustawą z 29 września 1990r. o zmianie ustawy o gospodarce gruntami i wywłaszczeniu nieruchomości (Dz. U. nr 79 poz. 464 ze zm.). Zgodnie z art. 2 tejże ustawy grunty stanowiące własność Skarbu Państwa będące 5 grudnia 1990r. w zarządzie państwowych osób prawnych innych niż Skarb Państwa stawały się z tym dniem z mocy samego prawa przedmiotem użytkowania wieczystego tych podmiotów, a budynki, lokale i urządzenia wzniesione na tych nieruchomościach stawały się własnością tych osób prawnych.

Przedsiębiorstwo państwowe Zakład (...) kontynuowało po 1 lutego 1989r. posiadanie służebności przypisywane do 1 lutego 1989r. Skarbowi Państwa. Przy takim charakterze relacji między wskazanymi wyżej podmiotami, należy przyjąć, że pomiędzy Skarbem Państwa i osobą prawną uwłaszczoną jego nieruchomością z dniem 5 grudnia 1990r. istnieje następstwo prawne w zakresie posiadania nieruchomości, jak również posiadania służebności odpowiadającej treści służebności przesyłu.

Jednakże w okolicznościach rozpoznawanej sprawy, jak wskazano wyżej do nabycia w drodze zasiedzenia służebności o treści służebności przesyłu doszło już 23 grudnia 1985r. na rzecz Skarbu Państwa w czasie obowiązywania zasady tzw. jednolitej własności państwowej, natomiast w kolejnych latach następowało tylko przeniesienie posiadania służebności ze Skarbu Państwa na Zakład (...) SA w W. w 1993r., dalej w 2004r. na (...) SA, w 2008r. na (...) SA i od 1 września 2011r.

na (...) SA w K. .

Na skutek przekształceń własnościowych linia wysokiego napięcia (...) stanowi obecnie własność uczestnika postępowania. Linia ta była nieprzerwanie od co najmniej 1965r. eksploatowana i pozostawała w posiadaniu poprzedników prawnych uczestnika postępowania a następnie od 2011r. jego samego.

Skoro już poprzednik prawny uczestnika zasiedział służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu to nie można ustanowić służebności przesyłu zgodnie z wnioskiem skarżących, bo ona już istnieje.

Wobec powyższego Sąd Okręgowy oddalił apelację z mocy art. 385 kpc jako nieuzasadnioną.